

מדינת ישראל**ועדת המשמעת – משרד הבריאות בירושלים****תיק בד"מ****תאריך: 23/10/2025**

עו"ד לינדה שפיר – נציגת שר המשפטים
ד"ר שרונה מי טל – נציגת מועצת הפסיכולוגים
מר יובל בלינקי – פסיכולוג בשירות המדינה

הקובל: **המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות**

באמצעות: עו"ד יונתן ברג

מייל: tvia.mishmaat@MOH.GOV.IL

(להלן: "הקובל")

נ ג ד

הנקבלת: פסיכולוגית

באמצעות: עו"ד איילה הוניגמן

מייל: ah@honigman-law.com

(להלן: "הנקבלת")

החלטה

1. ב- 27.7.2025 הוגשה קובלנה כנגד פסיכולוגית (להלן: "הנקבלת"), בעלת מומחיות כפסיכולוגית קלינית, עניינה של הקובלנה, התנהגות הנקבלת בשנת 2020!
 על פי הקובלנה הנקבלת ערכה אבחון לקטין בן להורים גרושים, מבלי שקיבלה הסכמת האב, וכך גם כשהבינה שהאישור בידי האם אינו של האב, על אף זאת, לא יצרה עימו קשר, אלא ביקשה מהאם להעביר לאב את מספר הטלפון שלה.
 ועוד, לאחר שהאב יצר קשר עימה ועל אף התנגדותו, המשיכה הנקבלת את תהליך האבחון עד סופו ומסרה דוח לידי האם.
2. ב- 15.10.2025 הוגש ע ידי ב"כ הקובל כתב קובלנה מתוקן והצדדים הגיעו להסדר טיעון.
3. על פי כתב הקובלנה המתוקן, הנקבלת ערכה אבחון לקטין שהוריו גרושים, ללא הסכמת האב, וכן קיימה פגישות אבחון ופגישה נוספת עם האב וכתבה דוח ללא הסכמה זו. גם כשהבינה כי האישור, שכביכול נמצא בידי האם, אינו אישור מהאב, עדיין לא יצרה קשר עם האם ביוזמתה וביקשה מהאם להעביר לאב א מספר הטלפון שלה.
 בהמשך, האב יצר עימה קשר, ולמרות שיח ודברים שהתקיימו עם האב, מספר פעמים הוא סירב לביצוע האבחון לבנו הקטין.
4. התנהגותה של הנקבלת מהווה הפרה של סעיף 13 לחוק זכויות החולה, התשנ"ז-1966; סעיף 14 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשנ"ד-1962; וסעיף 5.1 ו-5.4 לקוד האתיקה המקצועית של הפסיכולוגים בישראל 2017.
 הפרת הוראות החוק, כאמור לעיל, מהוות עבירות משמעת, כמפורט בסעיף 33 לחוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977 כדלקמן:

סעיף 33(1) – התנהגות בדרך שאינה הולמת את מקצוע הפסיכולוגיה, לרבות סעיף 7 לכללי הפסיכולוגיה באתיקה מקצועית ;
 סעיף 33(3) – בכך שפעלה בחוסר אחריות במילוי תפקידה ;
 וסעיף 44(6) – בכך שהפרה את חוק זכויות החולה (כמפורט לעיל).

5. על פי הסדר הטיעון, הנקבלת מודה בכל סעיפי הקובלנה המתוקנת, כמפורט בסעיפים 13-4 לעיל.

כן הגיעו הצדדים להסכמה באשר לאמצעי המשמעת ולפיה, שני הצדדים מבקשים כי יוטל על הנקבלת אמצעי משמעת של נזיפה.

6. הצדדים חלוקים באשר לפרסום שמה של הנקבלת. ב"כ הנקבלת עותרת לפרסום ההחלטה ללא ציון שמה של הנקבלת, ואילו, לעמדת הקובל, יש לפרסם את שמה של הפסיכולוגית, מכוח הוראות החוק, שכן לא התקיימו נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, המצדיקות לסטות מהוראות סעיף 46(א) לחוק הפסיכולוגים, תשל"ז-1977.

7. לאחר עיון בקובלנה המתוקנת, הננו מאמצים את הסדר הטעון ומרשיעים את הנקבלת, בכך שהפרה את סעיף 13 לחוק, זכויות החולה, התשנ"ו-1966, סעיף 14 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962 וסעיפים 5.1 ו-5.4 לקוד האתיקה המקצועית של הפסיכולוגים בישראל, 2017. בהתנהגותה זו עברה עבירות משמעת, כמפורט בסעיף 33 לחוק פסיכולוגים, תשל"ז-1977 :

סעיף 33(1) – התנהגה התנהגות שאינה הולמת את מקצוע הפסיכולוגיה, לרבות סעיף 7 לכללי הפסיכולוגים באתיקה מקצועית ;
 בסעיף 33(3) – בכך שפעלה בחוסר אחריות במילוי הפקודה וכן סעיף 33(6) – בכך שהפרה את חוק זכויות החולה.

8. כן, הננו מאמצים את הסדר הטעון באשר לאמצעי המשמעת אותו יש להטיל על הנקבלת, ומטילים על הנקבלת אמצעי משמעת של נזיפה, וזאת כאשר מטעוני הצדדים עולה, כי לנקבלת אין כל עבר משמעותי, לא לפני ביצוע העבירה נשוא קובלנה זו ולא התקבלה כל תלונה נוספת עד מועד הדיון.

הנקבלת שיתפה פעולה, התנצלה, הבינה את הטעות אשר ביצעה, המעשה הנו חד פעמי, מבלי שהוצגה פגיעה כלשהי בגין מעשיה, היא מבינה את חומרתו ומצרה על כך, כי ששמענו מפיה.

הנקבלת, פסיכולוגית ותיקה ופעילה, שלא נפל פגם כלשהו בתיפקודה.

9. באשר לפרסום שמה של הנקבלת, עותרת ב"כ הנקבלת שלא לפרסם את שמה, וזאת בשים לב לפגיעה שתגרם בפרסומו.

הנקבלת הינה פסיכולוגית ותיקה, ללא עבר משמעותי, כמפורט לעיל. מדובר בטעות, אותה ביקשה לתקן עת ששוחחה עם אבי הילדה, אולם זה עמד בסירובו. היא עשתה כן רק משום שטובת הילדים היו בפניה ובסופו של דבר, לא נגרם נזק כלשהו ממעשיה.

משך הזמן הינו נימוק מהותי. המעשה המיוחס אירעו בשנת 2020, 4 שנים לאחר מועד זה נדרשה לראשונה להשיב לעניין. עקב חוסר פסיקה בעניין פרסום החלטות בעניין פסיכולוגים, אין אפשרות להביא תקדים ראוי, ועל כן את הטעמים המיוחדים לאי פרסום יש להסיק מנסיבותיה האישיות.

הפגיעה בשמה הטוב אינו מידתי ביחס למעשה, ובוודאי לא לאחר 5 שנים ויהיה בו לפגוע פגיעה של ממש במעמדה.

10. עמדת הקובל הינה, כי יש לפרסם את ההחלטה, לרבות שם הנקבלת, כמצוות החוק, שכן אין כל נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות לסטות מהוראות החוק והעבירה אותה עברה – אי קבלת הסכמת הורה,

הינה חמורה במהותה. אין המדובר בעבירה טכנית, אלא בעבירה על חוק זכויות החולה והכשרות המשפטית.

11. סוף דבר:

הננו מחליטים לפרסם את ההחלטה, מבלי ששם הנקבלת יפורסם וזאת מהטעמים הבאים:

- א. עינויי הדין 5 שנים ממועד המעשה, מזכים את הנקבלת בשיקולי הגנה מן הצדק (התלונה הוגשה ביוני 2020 ותגובה ראשונה נתבקשה בדצמבר 2024, משהורעה והוטל עליה אמצעי משמעת ראוי שנמנע ממה כל פגיעה נוספת.
- ב. אמצעי המשמעת עליו הסכימו הצדדים מעיד על המעשה בגינו עומדת לדין. אמנם הפרה הוראות מהותיות כמפורט בקובלנה אך המעשה הינו חד פעמי, ואשר במהלכו ניסתה לתקן את ההפרה עת שוחחה עם האב.
- ג. הפגיעה בנקבלת אם יפרסם שמה תהיה לא מידתית ביחס לנסיבות המקרה.
- ד. מהעולה מהקובלנה, מהתנהגותה לא נגרם נזק כלשהו למטופלים.
- ההתרשמו מכוונתה של הנקבלת עת אמרה דברים על דוכן העדים, מצערה, החרטה שהביעה, בקשת הסליחה, האחריות שנטלה על המעשה והדאתה באשמה.
- כן הצהירה כי אינה מתעלמת מהדין וכי ארוע דומה לא יחזור.
- ה. לא מצאנו כי יש מקום היום, עת מתן החלטתנו להזהיר הציבור מפני הנקבלת.

ניתנה היום 23/10/2025

_____ מר יובל בלינקי	_____ דר' שרונה מי-טל	_____ עו"ד לינדה שפיר,
נציגת מועצת הפסיכולוגים	פסיכולוג בשירות המדינה	נציגת היועמ"ש